

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

16 октомври 2014 година *

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Регламент (ЕО) № 612/2009 — Възстановявания при износ — Регламент (ЕО) № 376/2008 — Режим на лицензии за износ — Декларация за износ, подадена преди издаването на лицензията за износ — Износ, осъществен по време на срока на валидност на лицензията за износ — Отстраняване на нередовности“

По дело C-387/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) с акт от 4 юли 2013 г., постъпил в Съда на 8 юли 2013 г., в рамките на производство по дело

VAEX Varkens- en Veehandel BV

срещу

Productschap Vee en Vlees,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: A. Borg Barthet, изпълняващ функцията на председател на шести състав, M. Berger и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за VAEX Varkens- en Veehandel BV, от T. Linssen, advocaat,
- за нидерландското правителство, от B. Коорман и M. Bulterman, в качеството на представители,
- за Съвета на Европейския съюз, от E. Karlsson и B. Driessen, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от H. Kranenborg и D. Triantafyllou, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

* Език на производството: нидерландски.

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването и евентуално до валидността на нормативната уредба, приложима към възстановяванията при износ на земеделски продукти, а именно, от една страна, Регламент (ЕО) № 612/2009 на Комисията от 7 юли 2009 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 186, стр. 1), и от друга страна, Регламент (ЕО) № 376/2008 на Комисията от 23 април 2008 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксирани за селскостопанските продукти (ОВ L 114, стр. 3) и Регламент (ЕО) № 382/2008 на Комисията от 21 април 2008 година относно правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии в сектора на говеждото и телешкото месо (ОВ L 115, стр. 10).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между VAEX Varkens- en Veehandel BV (наричано по-нататък „VAEX“) — дружество, установено в Нидерландия, и Productschap Vee en Vlees (наричано по-нататък „PVV“) по повод отказ за изплащане на възстановяване при износ и задържането на гаранцията, внесена във връзка с получаването на лицензия за износ.

Правна уредба

- 3 Съображения 15, 21 и 27 от Регламент № 376/2008 гласят следното:

„(15) Лицензията за внос или износ предоставя правото на внос или износ и поради това следва да се представя при приемането на декларацията за внос или износ.

[...]

(21) Общностните регламенти, които въведоха съответните лицензии и сертификати, предвиждат пълно или частично задържане на гаранцията, ако вносът или износът не е осъществен или е осъществен частично по време на валидността на лицензията или сертификата [...].

(27) В някои сектори на общата организация на пазарите на селскостопански продукти се предвижда срок за размисъл преди издаването на лицензии за износ. Целта на този срок е да се даде възможност да се оцени пазарната ситуация и когато е приложимо, в частност, когато има затруднения, да се даде възможност за спиране на процедурите по висящите заявления, което води до отхвърляне на тези заявления. [...]“.
- 4 Член 7 от този регламент гласи:

„1. Лицензията за внос или износ представлява разрешение и поражда задължение да се извърши съответно внос или износ съгласно лицензията на уточненото количество от съответните продукти или стоки през срока на нейната валидност, освен в случай на непреодолима сила.

[...]

2. Лицензия за износ, която предварително фиксира възстановяването при износ, поражда задължение да се извърши износ на уточненото количество от съответния продукт съгласно лицензията през срока на нейната валидност, освен в случай на непреодолима сила.

Когато износът на продукти подлежи на представяне на лицензия за износ, лицензията за износ с предварително фиксиране на възстановяването определя правото на износ и правото на възстановяване.

[...]“.

5 Съгласно член 22 от посочения регламент:

„1. За целите на определяне на техния срок на валидност лицензиите и сертификатите се смятат за издадени в деня на подаване на заявлението за тях, като този ден се включва при изчисляването на срока на валидност. Въпреки това лицензиите и сертификатите могат да бъдат използвани едва от момента на действителното им издаване.

2. Може да се предвиди, че валидността на лицензията или сертификата започва да тече от деня на действителното им издаване, като в този случай този ден се включва при изчисляване на срока на валидност“.

6 Член 23 от същия регламент предвижда:

„1. Копие № 1 на лицензията или сертификата се представя в митническото учреждение, което е приело:

[...]

б) при лицензия за износ или сертификат за предварително фиксиране на възстановяването — декларацията, която се отнася до износа.

[...]

2. Копие № 1 на лицензията или сертификата се представя или е на разположение на митническите органи по време на приемането на декларацията, посочена в параграф 1“.

7 Член 24 от Регламент № 376/2008 гласи:

„1. Независимо от член 23 държава членка може да разреши лицензията или сертификатът да бъдат:

а) представяни на издаващата организация или на органа, който отговаря за изплащане на възстановяването;

[...]

б. В случаи на изнесени продукти, неподлежащи на представяне на лицензия за износ, но за които възстановяването при износ е било фиксирано посредством лицензия за износ, която фиксира предварително възстановяването, ако в резултат на грешка документът, използван при износа като доказателство за наличие на правото на възстановяване, не цитира настоящия член и/или номера на лицензията или сертификата, или ако информацията е неточна, операцията може да се узакони, при положение че са изпълнени следните условия:

а) лицензия за износ с предварително фиксиране на възстановяването за съответния продукт, валидна към деня на приемане на декларацията, е притежавана от органа, който отговаря за изплащането на възстановяването;

б) компетентните органи разполагат с достатъчно доказателства, които им позволяват да установят връзка между изнасяното количество и лицензията или сертификата, на които е предмет износът“.

8 Член 34, параграф 2 от този регламент предвижда:

„При условие че се прилагат членове 39, 40 и 47, когато не е изпълнено задължението за внос или износ, гаранцията се задържа в размер, равен на разликата между:

а) 95 % от количеството, посочено в лицензията или сертификата; и

б) действително внесеното или изнесеното количество.

[...]“.

9 Съображения 4 и 10 от Регламент № 612/2009 гласят следното:

„(4) Денят на износ трябва да бъде този, в който митническите власти приемат документа, чрез който деклараторът изявява своето желание да осъществи износ на продукти, за които същият иска ползване на възстановяване при износ. Този документ има за цел да привлече вниманието, и по-специално, на митническите власти върху факта, че разглежданата операция е осъществена с помощта на финансов ресурс на Общността с цел митническите власти да пристъпят към адекватни проверки. В момента на това приемане продуктите са поставени под митнически контрол до техния действителен износ. Тази дата служи за установяване на количеството, естеството и характеристиките на изнесения продукт.

[...]

(10) За да се постигне уеднаквено тълкуване на понятието „износ извън Общността“, следва да се уточни датата, на която продуктът напуска митническата територия на Общността“.

10 Съгласно член 3 от този регламент:

„[...] [П]равото на възстановяване възниква:

— при напускане на митническата територия на Общността, когато един-единствен размер на възстановяване се прилага за всички трети страни,

— при вноса в определена трета страна, когато диференциран размер на възстановяване се прилага за тази трета страна“.

11 Член 4, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Правото на възстановяване е в зависимост от представянето на лицензия за износ, съдържаща предварително фиксиране на възстановяването, освен в случаите на износ на стоки.

[...]“.

12 Съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от същия регламент „Ден на износа“ означава датата, на която митническите власти приемат декларацията за износ, в която е означено, че ще бъде заявено възстановяване. Датата на приемане на декларацията за износ определя по-специално приложимия размер на възстановяване, адаптиранията, които трябва да бъдат направени, и количеството, естеството и характеристиките на изнесения продукт.

13 Съгласно член 5, параграф 7, трета алинея от Регламент № 612/2009 компетентното митническо учреждение трябва да може да извършва физически проверки и да взема мерки за идентифициране на стоките за транспорт до изходното учреждение за напускане на митническата територия на Общността.

14 Съображение 9 от Регламент № 382/2008 гласи следното:

„[С]ъобщаването на решенията относно заявленията за износни лицензии следва да се осъществява само след период на обмисляне, позволяващ на Комисията да оцени заявените количества и съответните разноси и, ако е необходимо, да предприеме специални мерки по въпросните заявления [...]“.

15 Член 9 от този регламент гласи:

„Без да се засяга член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1291/2000 [на Комисията от 9 юни 2000 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии и сертификати за предварително фиксиране за селскостопански продукти (ОВ L 152, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 32, стр. 210)] за всяка операция по износ на продукти от говеждо и телешко месо, за която е подадено заявление за възстановяване при износ, се изисква представянето на износна лицензия с предварително фиксиране на възстановяванията съгласно разпоредбите на членове от 10 до 16 от настоящия регламент“.

16 Член 10 от Регламент № 382/2008 посочва:

„1. Срокът на валидност на износните лицензии за продуктите, за които е поискано възстановяване, и за които се изисква издаване на износна лицензия с предварително фиксиране на възстановяването, изчислен от датата на издаването по смисъла на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1291/2000, е:

а) пет месеца плюс текущия месец за продуктите, попадащи под код по КН 0102 10 и седемдесет и пет дни за продуктите, попадащи под кодове по КН 0102 90 и ex1602;

б) шестдесет дни за останалите продукти.

[...]“.

17 Член 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс“) гласи:

„1. След вдигането на стоките митническите органи имат право по своя инициатива или по искане на декларатора да поправят декларацията.

2. Митническите органи имат право след вдигане на стоките и с цел установяване истинността на данните от декларацията, да извършват контрол на търговските документи и данни за вноските или износните операции с декларираните стоки, включително и на последващите търговски операции с тях. Този контрол се извършва на място в помещенията на декларатора[,] при всяко лице, свързано пряко или косвено с горепосочените операции, както и при всяко друго лице, притежаващо тези документи и данни за професионални цели. Митническите органи имат право да извършват и проверка на стоките, ако те все още могат да бъдат представени.

3. Когато последващата проверка на декларацията или последващият контрол установят, че разпоредбите, отнасящи се до съответния митнически режим са били приложени на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, при спазване на приетите разпоредби, да уредят ситуацията, като отчитат новите данни, с които разполагат“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 На 15 октомври 2009 г. VAEX подава заявление до PVV за издаване на лицензия за износ на партида юници за Русия. За получаването на тази лицензия дружеството внася гаранция в размер на 6 448 EUR. На 15 и 16 октомври 2009 г. PVV изпраща на VAEX документи, озаглавени „Удостоверения за промените при внасянето на гаранции и дълготрайни активи“, които посочват лицензиите за износ със съответни временни номера 100308 и 100315.
- 19 Според VAEX в телефонен разговор на 19 октомври 2009 г. относно заявената лицензия за износ един от служителите на PVV потвърждава използването на лицензията с номер 100315 за декларация за износ, направена на следващия ден. PVV обаче оспорва, че подобна информация е била представена по телефона.
- 20 На 20 октомври 2009 г. VAEX подава декларация за износ, отнасяща се до съответната партида юници. Тази декларация включва заявление за възстановяване при износ въз основа на лицензия за износ с номер 100315. Още същия ден митническите органи приемат тази декларация за износ.
- 21 На 21 октомври 2009 г. PVV издава лицензията за износ с номер 100344 за заявления от VAEX износ. На 22 октомври 2009 г. посочената партида юници напуска митническата територия на Европейския съюз и пристига на местоназначението на 26 октомври 2009 г.
- 22 С решение от 6 юли 2010 г. PVV отхвърля заявлението на VAEX за възстановяване при износ и разпорежда задържането на гаранцията, която е внесена за получаването на посочената лицензия за износ.
- 23 Подадената от VAEX административна жалба срещу това решение е отхвърлена от PVV, с мотива че износът не е бил осъществен по време на срока на валидност на посочената лицензия.
- 24 VAEX сезира College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област) за целите на отпускането на заявеното възстановяване и освобождаването на внесената гаранция.
- 25 Тази юрисдикция счита, че разрешаването на спора зависи от това дали изплащането на възстановяването при износ се намира под условието декларацията за износ да е била направена по време на срока на валидност на лицензията за износ.
- 26 Запитващата юрисдикция обаче констатира, че както правната уредба, приложима за възстановяванията, така и тази относно лицензиите за износ могат да се тълкуват в полза или обратно — в ущърб на доводите на VAEX, съгласно които възстановяването се дължи, когато износът е бил осъществен по време на срока на валидност на лицензията за износ.
- 27 Освен това, ако се приеме, че приложимата правна уредба не допуска последващо узаконяване, което позволява отпускане на заявеното от VAEX възстановяване при износ, запитващата юрисдикция изразява съмнения относно валидността на подобна правна уредба от гледна точка по-специално на прилагането на принципа на пропорционалност.

28 При тези условия *College van Beroep voor het bedrijfsleven* решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Допуска ли приложимата европейска регулаторна рамка в случай като настоящия:
- а) плащане на поисканото възстановяване,
 - б) освобождаване на гаранцията, внесена във връзка със заявлението за издаване на лицензия?
- 2) При отрицателен отговор на единия или на двата въпроса: допуска ли тази регулаторна рамка последващо узаконяване, така че впоследствие да е възможно вписване на операцията в лицензията, въз основа на което да се изплати възстановяването и съответно да се освободи гаранцията?
- 3) При отрицателен отговор и на втория въпрос: недействителна ли е въпросната регулаторна рамка, доколкото не предвижда в случай като настоящия, в който лицензията е използвана един ден по-рано, изплащане на възстановяването, съответно освобождаване на гаранцията?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 29 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали разпоредбите на Регламент № 612/2009 и разпоредбите на Регламенти № 376/2008 и № 382/2008 по принцип допускат изплащане на възстановяване при износ и освобождаване на внесената в това отношение гаранция, когато съответният износител не е разполагал с валидна износна лицензия на датата на приемането на декларацията за износ, макар че действителният износ на разглежданите стоки е осъществен по време на срока на валидност на лицензия за износ, която му е била издадена.
- 30 В това отношение следва да се констатира, че съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 612/2009 правото на възстановяване е в зависимост от представянето на лицензия за износ на компетентната митническа служба.
- 31 Тъй като член 4 от Регламент № 612/2009 се включва в общите разпоредби на последния, отнасящи се до правото на възстановяване, следва да се отбележи, че Съдът вече е постановил по отношение на член 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 351, стр. 1) — който по съдържание съответства на член 5 от Регламент № 612/2009 и е част от същите общи разпоредби — че посочената в този член 3 информация служи не само при изчислението на точния размер на възстановяването, а преди всичко за да се установи дали е налице право на такова възстановяване и да се задейства системата за проверка на заявлението за възстановяване (решение *Dachsberger & Söhne*, C-77/08, EU:C:2009:172, т. 24 и цитираната съдебна практика).

- 32 Що се отнася до проверките, които да се предприемат, член 5, параграф 7 от Регламент № 612/2009 предвижда, че компетентното митническо учреждение трябва да може да извършва физически проверки на продуктите, за които са били заявени възстановяванията при износ, и да взема мерки за идентифициране на стоките за транспорт до изходното учреждение за напускане на митническата територия на Съюза.
- 33 Всъщност тези проверки са необходими, за да могат да бъдат изпълнени целите на правната уредба на Съюза в областта на възстановяванията при износ (вж. в този смисъл решенията *Dachsberger & Söhne*, EU:C:2009:172, т. 41 и цитираната съдебна практика, и *Südzucker* и др., C-608/10, C-10/11 и C-23/11, EU:C:2012:444, т. 43).
- 34 Оттук следва, че представянето на лицензията за износ е съществен елемент на системата за проверка на заявленията за възстановяване.
- 35 Регламент № 612/2009 обаче не съдържа никакво пояснение относно правилата, които се прилагат за представянето на лицензията за износ. Тези пояснения се съдържат в Регламент № 376/2008, а по отношение по специално на сектора на говеждото и телешкото месо — в Регламент № 382/2008.
- 36 Така съгласно съображение 15 от Регламент № 376/2008 лицензията за износ предоставя правото на износ и поради това следва да се представя при приемането на декларацията за износ.
- 37 Съгласно член 7 от този регламент лицензията за износ представлява разрешение и поражда задължение да се извърши износ на уточненото количество от съответните продукти или стоки през срока на нейната валидност.
- 38 Що се отнася до срока на валидност на лицензиите за износ, от член 22, параграф 1 от Регламент № 376/2008 следва, че лицензиите се смятат за издадени в деня на подаване на заявлението за тях, но могат да бъдат използвани едва от момента на действителното им издаване. Съгласно член 22, параграф 2 от този регламент все пак е възможно отклонение от това правило, като е предвидено, че валидността на лицензията започва да тече от деня на действителното ѝ издаване, като тази възможност е приета по-специално в член 10, параграф 1 от Регламент № 382/2008.
- 39 Всъщност, както следва от съображение 27 от Регламент № 376/2008 и от съображение 9 от Регламент № 382/2008, в някои сектори на общата организация на пазарите на селскостопански продукти лицензиите за износ се издават само след срок за размисъл, за да се позволи на Европейската комисия да оцени положението на пазара, заявените количества и съответните разноски и, ако е необходимо, да приеме специални мерки по висящите заявления.
- 40 Съгласно член 23, параграф 1 от Регламент № 376/2008 лицензията за износ се представя в митническото учреждение, което е приело декларацията, която се отнася до износа. Съгласно член 23, параграф 2 от Регламента тази лицензия се представя или е на разположение на митническите органи по време на приемането на декларацията, която се отнася до износа.
- 41 От гореизложеното следва, че валидната лицензия за износ по принцип трябва да се представя от износителя по време на приемането на декларацията за износ от компетентното митническо учреждение. Фактът, че към момента на действителния износ на разглежданите стоки този износител е разполагал с лицензия за износ, отнасяща се до посочените стоки, по принцип не може да постави под съмнение този извод.

42 С оглед на гореизложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че разпоредбите на Регламент № 612/2009 и разпоредбите на Регламенти № 376/2008 и № 382/2008 трябва да се тълкуват в смисъл, че по принцип не допускат изплащане на възстановяване при износ и освобождаване на внесената в това отношение гаранция, когато съответният износител не е разполагал с валидна износна лицензия на датата на приемането на декларацията за износ, макар че действителният износ на разглежданите стоки е осъществен по време на срока на валидност на лицензия за износ, която му е била издадена.

По втория въпрос

43 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали разпоредбите на Регламент № 612/2009 и разпоредбите на Регламенти № 376/2008 и № 382/2008 допускат при условия като тези по главното производство последващо узаконяване, така че да е възможно вписване на операцията в лицензията за износ, въз основа на което да се изплати възстановяването при износ и съответно да се освободи внесената гаранция.

44 В тази връзка следва да се припомни, че по отношение на разглежданите в главното производство факти е безспорно, че приемането на декларацията за износ е направено в деня преди фактическото издаване на лицензията за износ. Действителният износ на стоките, предмет на главното производство, обаче е осъществен след издаването на тази лицензия и по време на срока на нейната валидност.

45 Освен това актът за преюдициално запитване не съдържа никакви сведения, които да позволяват да се установи, че срокът за размисъл, посочен в точка 39 от настоящото съдебно решение, не е бил спазен или че, освен неправилно посочения номер на лицензията за износ, истинността на сведенията, съдържащи се в декларацията за износ, е била поставена под съмнение при физическите проверки, извършени от компетентните органи.

46 При тези условия следва да се провери, както предлага Комисията в писменото си становище, дали може да се извърши последващо поправяне на нередовността, от която страда преписката, представена на компетентните органи.

47 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че макар Регламент № 612/2009 да не съдържа разпоредби, които да позволяват да се поправи тази нередовност, член 24, параграф 6 от Регламент № 376/2008 предвижда възможност за узаконяване, по-специално когато органът, който отговаря за изплащане на възстановяването, разполага с лицензия за износ, валидна към деня на приемане на декларацията.

48 Случаят в главното производство обаче не е точно такъв.

49 Все пак Съдът вече е постановил, че износът по смисъла на Регламент № 612/2009 е митнически режим и че общите разпоредби на Митническия кодекс се прилагат по отношение на всички декларации за износ на стоки, предмет на възстановяване при износ, при спазване на специалните разпоредби (вж. в този смисъл решение *Nowaco Germany*, C-353/04, EU:C:2006:522, т. 45—47). Последващото отстраняване на нередовностите на декларацията за износ следователно би могло да бъде основано на член 78 от Митническия кодекс (вж. в този смисъл решение *Südzucker* и др., EU:C:2012:444, т. 46).

50 На второ място, що се отнася до обхвата на член 78, Съдът е пояснил, че неговата логика е в съобразяването на митническата процедура с действителното положение (решение *Terex Equipment* и др., C-430/08 и C-431/15, EU:C:2010:15, т. 56). Освен това посоченият член не прави разлика между грешките или пропуските, които могат да бъдат коригирани, и други подобни случаи, които не могат да бъдат коригирани (решения *Overland Footwear*, C-468/03,

EU:C:2005:624, т. 63 и Südzucker и др., EU:C:2012:444, т. 47). Изразът „неверни или непълни данни“ трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща както фактическите грешки или пропуски, така и грешките при тълкуването на приложимото право (решения Overland Footwear, EU:C:2005:624, т. 63 и Terex Equipment и др., EU:C:2010:15, т. 56).

- 51 Оттук следва, че когато износителят, при условия като тези по главното производство, поиска от митническите органи да извършат отстраняване на нередовностите на неговата декларация за износ в смисъл, че тя би трябвало да се разглежда като направена на по-късна дата, когато този износител е разполагал с валидна лицензия за износ, член 78 от Митническия кодекс по принцип позволява такова отстраняване на нередовности.
- 52 Така въз основа на член 78, параграф 1 от този кодекс митническите органи по своя инициатива или по искане на декларатора „имат право“ да поправят датата на декларацията и оттук и датата на приемането на същата.
- 53 Все пак в рамките на преценката, която извършват по този повод, митническите органи вземат предвид по-специално възможността да се направи проверка на данните, които се съдържат в подлежащата на поправяне декларация и в искането за поправка (решения Overland Footwear, EU:C:2005:624, т. 47 и Terex Equipment и др., EU:C:2010:15, т. 59).
- 54 Така, когато проверката покаже, че целите на разглежданата правна уредба не са застрашени, по-специално тъй като стоките, които са предмет на декларацията за износ, действително са били изнесени и компетентните органи разполагат с достатъчно доказателства, които им позволяват да установят връзка между изнасяното количество и лицензията или сертификата, на които действително е предмет износът, митническите органи трябва в съответствие с член 78, параграф 3 от Митническия кодекс да вземат необходимите мерки, за да отстранят нередовностите, като отчетат данните, с които разполагат (вж. в този смисъл решения Overland Footwear, EU:C:2005:624, т. 52 и Terex Equipment и др., EU:C:2010:15, т. 62).
- 55 Поради това на втория въпрос следва да се отговори, че разпоредбите на Регламент № 612/2009 и разпоредбите на Регламенти № 376/2008 и № 382/2008, разглеждани във връзка с член 78 от Митническия кодекс, трябва да се тълкуват в смисъл, че по принцип допускат последващо отстраняване на нередовностите на декларацията за износ, така че да е възможно вписване на съответната операция в лицензията за износ, въз основа на което да се изплати възстановяването при износ и съответно да се освободи внесената гаранция.

По третия въпрос

- 56 Предвид отговора на втория въпрос не е необходимо да се отговаря на третия преюдициален въпрос.

По съдебните разноски

- 57 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

- 1) Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 612/2009 на Комисията от 7 юли 2009 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти, Регламент (ЕО) № 376/2008 на Комисията от 23 април 2008 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти и Регламент (ЕО) № 382/2008 на Комисията от 21 април 2008 година относно правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии в сектора на говеждото и телешкото месо трябва да се тълкуват в смисъл, че по принцип не допускат изплащане на възстановяване при износ и освобождаване на внесената в това отношение гаранция, когато съответният износител не е разполагал с валидна износна лицензия на датата на приемането на декларацията за износ, макар че действителният износ на разглежданите стоки е осъществен по време на срока на валидност на лицензията за износ, която му е била издадена.
- 2) Разпоредбите на Регламент № 612/2009 и разпоредбите на Регламенти № 376/2008 и № 382/2008, разглеждани във връзка с член 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, трябва да се тълкуват в смисъл, че по принцип допускат последващо отстраняване на нередовностите на декларацията за износ, така че да е възможно вписване на съответната операция в лицензията за износ, въз основа на което да се изплати възстановяването при износ и съответно да се освободи внесената гаранция.

Подписи